

॥ श्रीरस्तु ॥

द्वितीयजितन्तास्तोत्रम् ॥

இரண்டாவது ஜிதந்தா ஸ்தோத்ரம்.

(2)

जितं ते पुण्डरीकाक्ष ! पूर्णषाड्गुण्यविग्रह । परानन्द परब्रह्मन् नमस्ते परमात्मने ॥ १ ॥

ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹ
பராநந்த பரப்ரஹ்மந் நமஸ் தே பரமாத்மநே

1

பூர்ணஷாட்குண்ய விக்ரஹ !	ஜ்ஞானம் சக்தி பலம் ஐஸ்வர்யம் வீர்யம் தே ஜஸ்ஸு என்கிற ஆறு திருக்குணங்களும் நிரம்பிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனே!	பராநந்த பரப்ரஹ்மந் தே ஜிதம் பரமாத்மநே தே நம:	எல்லகடந்த ஆனந்தமே வடிவெடுத்தவனே! பரப்ரஹ்ம மென்னப் படு பவனே! உனக்குப் பல்லாண்டு பரம புருஷனான உனக்கு நமஸ்காரம்.
புண்டரீகாக்ஷ	செந்தாமரைக்கண்ணனே!		

नमस्ते पीतवसन ! नमः कटकधारिणे । नमो नीलालकावद्धवेणीसुन्दरविग्रह ॥ २ ॥

நமஸ் தே பீதவஸந நம: கடகதாரிணே
நமோ நீலாலகாபத்த வேணிஸுந்தரவிக்ரஹ

2

ஹே பீத வஸந !	வாராய் பீதகவாடைப் பிரானே!	நீல அலக ஆபத்த வேணிஸுந்தர விக்ரஹ!	கருங்குழல்களைச் சேரக் கட்டிப் பின்னின திருக் குழல் முடியாலே அழகு பெற்ற திருமேனியை யுடையவனே! உனக்கு நமஸ்காரம்.
கடகதாரிணே தே நம:	தோள்வளைகளை யணிந்துள்ள வுனக்கு நமஸ்காரம்;	தே நம:	

स्फुरद्वलयकेयूरनूपुराङ्गदभूषणैः । शोभनैर्भूषिताकार कल्याणगुणवारिधे ॥ ३ ॥

करुणापूर्णहृदय शङ्खचक्रगदाधर । अमृतानन्दपूर्णाभ्यां लोचनाभ्यां विलोक्य ॥ ४ ॥

ஸ்புரத்வலயகேயூர நூபுராங்கதபூஷணை:
சோபநைர் பூஷிதாக்கார கல்யாணகுணவாரிதே !

3

கருணாபூர்ணஹ்ருதய ! சங்கசக்ரகதாதர !
அம்ருதாநந்தபூர்ணாப்யாம் லோசநாப்யாம் விலோகய.

4

சோபனை :	அழகுமிக்க	கருணாபூர்ணஹ்ருதய	திருவருள் நிரம்பிய திரு
ஸ்புரத் வலயகேயூர	} விளங்காநின்ற கைவளைகள் தோள் வளைகள் பாடகம் புஜபந்தம் மு த ல ர ன திவ்ய பூஷணங்களினாலே	சங்க சக்ர கதாதா!	வுள்ளமுடையவனே !
நூபுர அங்கத			திவ்யாயுதங்களைத் திருக்
பூஷணை :			கையிலேந்தினவனே !
பூஷித ஆகார !	அலங்கரிக்கப்பட்ட திரு	அம்ருத ஆந்த	அமுத மொழுகுகின் நனவும்
	மேனியையுடையவனே !	பூர்ணப்பாயம்	ஆனந்தம் நிரம்பியனவு
கல்யாண குண	சுப குணங்களுக்குக் கடல்		மான திருக்கண்களாலே
வாரிதே	போன்றவனே !	விலோகய	கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

कृतं कृतज्ञं दुष्कर्मकारिणं पापभाजनम् । अपराधसहस्राणाम् भाकरं करुणाकर ! ॥ ५ ॥

कृपया मां केवलया गृहाण मधुराधिप ! विषयार्णवमरनं माम् उद्धतुं त्वमिहाहंसि ॥ ६ ॥

க்ருசம் க்ருதக்நம் துஷ்கர்மகாரிணம் பாபபாஜநம்,
அபராதஸஹஸ்ராணாம் ஆகரம் கருணாகர !

5

க்ருபயா மாம் கேவலயா க்ருஹாண மதுராதிப !
விஷயார்ணவமக்நம் மாம் உத்தர்த்தும் த்வமிஹார்ஹஸி

6

கருண ஆகர	கருணைக்குப் பிறப்பிடமான வனே !	அபராத ஸஹஸ் ராணம் ஆகரம்	ஆயிரக்கணக்கான அபராதக் களுக்குப் பிறப்பிடமான வனும்
மதுரா அதிப	மதுரை மன்னனே!		
க்ருசம்	விஷய சிந்தைகளாலே உடல் மெலிந்தவனும்	விஷயாந்தரமக்நம்	விஷயாந்தரங்களாகிற கட லில் அழுந்தினவனுமான்
க்ருதக்நம்	நன்றி கெட்டவனும்	மாம்	அடியேனை
துஷ்கர்மகாரிணம்	தீய கருமங்களையே செய்து போருகின்றவனும்	கேவலயா க்ருபயா க்ருஹாண	நிர்ஹேதுக கருணையினாலே ஸ்வீகரித்தருளவேணும்;
பாபபாஜநம்	(அநாதிகாலமாகப்) பாபங் களுக்கும் கொள்கலமான வனும்	இஹ மாம் உத்தர்த்தும் த்வம் அர்ஹஸி	இவ்வுலகில் அடியேனை உத்தரிக்க நீயே கடவை

पिता माता सुहृद्वन्धुभ्राता पुत्रस्त्वमेव हि । विद्या धनं च काम्यं च नान्यत्किञ्चिच्चवया विना ॥

பிதா மாதா ஸுஹ்ருத் பந்து: ப்ராதா புத்ரஸ் த்வமேவ ஹி.
வித்யா தநஞ்ச காம்யஞ்ச நாந்யத் கிஞ்சித் த்வயா விநா.

7

பிதா மாதா	தந்தை தாயாரும்	வித்யா	கல்வியும்
ஸுஹ்ருத்	நண்பனும்	தநம் ச	பொருளும்
பந்து:	பந்துஜநமும்	காம்யம் ச	மற்றுமுள்ள காம்யவர்க்கமும்
ப்ராதா	உடன்பிறந்தானும்	த்வயா விநா அந்யத்	உன்னைத்தவிர்த்து வேறொன்
புத்ரா:	மகனும்	கிஞ்சித் ந	றில்லை.
த்வம் ஏவ ஹி	நீயேயன்றோ ?		

यव कुत्र कुले वासः येषु केषु भवोऽस्तु मे । तव दास्यैक्योने स्यात् सदा सर्वत्र मे रतिः ॥ ८ ॥

யத்ர குத்ர குலே வாலோ யேஷு கேஷு பவோஸ்து மே,
தவ தாஸ்யைகபோகே ஸ்யாத் ஸதா ஸர்வத்ர மே ரதி:.

8

மே	அடியேனுக்கு	தவ	உன்னுடைய
யத்ர குத்ர குலே வாஸ: அஸ்து	} பாதாளம் நிலம் சுவர்க்கம் நாகம் முதலானவற்றுள் ஏதேனுமோரிடத் திலே வாஸமாகுக,	தாஸ்ய ஏக போகே	அடிமையாகிற ஸாம்ராஜ்ய மொன்றிலேயே
யேஷு கேஷு (யோநிஷு) பவ: அஸ்து		} ஏதேனுமொரு யோனியிலே பிறப்பு ஆகுக.	ஸதா மே ரதி: ஸ்யாத்

मनसा कर्मणा वाचा शिरसा वा कथञ्चन । त्वां विना नान्यमुद्दिश्य करिष्ये किञ्चिदप्यहम् ॥ ९ ॥

மநஸா கர்மண வாகா சிரஸா வா கதஞ்சந,
த்வாம் விநா நான்யமுத்திச்ய கரிஷ்யே கிஞ்சிதப்யஹம்.

9

மநஸா கர்மண வாகா	மனோவாக் காயங்களினாலோ	த்வாம் விநா அந்யம்	உன்னையொழிய மற்ருரு
சிரஸா வா	சிரஸ்வினாலோ	உத்திச்ய	வரையுத்தேசித்து
கதஞ்சந	எவ்வகையிலும்	அஹம் கிஞ்சித் அபி ந கரிஷ்யே	நான் ஒன்றும் செய்யக் கடவேனல்லேன்

पाहि पाहि जगन्नाथ ! कृपया भक्तवत्सल ! । अनाथोऽहमधन्योऽहम् अकृतार्थः कथञ्चन ॥ १० ॥

பாஹி பாஹி ஜகந்நாத க்ருபயா பக்தவத்ஸல,
அநாதோஹமதந்யோஹம் அக்ருதார்த்த: கதஞ்சந.

10

ஜகத்நாத	ஸ்ரவலோக சரண்யனே !	அஹம் அநாத:	நான் நாதனற்றவன்;
பக்தவத்ஸல	அடியார் களி டத்தில் வாத்ஸல்யமுடையவனே !	அஹம் அதந்ய:	நான் அகிஞ்சநன்;
பாஹி பாஹி	அவச்யம் ரக்ஷித்தருள வேணும்;	கதஞ்சந அக்ரு தார்த்த:	ஒருபடியாலும் ஒன்றும் செய்யாதவன்.

नृशंसः पापकृकूरो वञ्चको निष्ठुरस्सदा । भवार्णवे निमग्नं माम् अनन्यं करुणोदधे ! ॥ ११ ॥

கருணாபூர்ணஹிஷ்யாமி டீநம் மாமவலோகய । த்வயே பதितம் த்வயக்ரு தாவகம் நாஹிஸி ப்ரபோ ! ॥ १२ ॥

ந்ருசம்ஸ : பாபக்ருத் க்ருரோ வஞ்சகோ நிஷ்டூரஸ் ஸதா,
பவார்ணவே நிமக்நம் மாம் அநந்யம் கருணோததே;

11

கருணாபூர்ணத்ருஷ்டிப்யாம் தீநம் மாமவலோகய,
த்வதக்ரே பதிதம் த்யக்தும் தாவகம் நாஹிஸி ப்ரபோ.

12

கருணை உததே!	கருணைக் கடலான பெரு மானே!	தீரம் மாம்	மிகவும் இளைத்திருப்பவனை அடியேனை
(அஹம்) ந்ருசம்ஸ:	(அடியேன்) நெஞ்சில் ஈர மற்ற காதுகன்;	கருணபூர்ண த்ருஷ்டிப்யாம் அவலோகய	} திருவருள் நிரம்பிய திருக் கண்களாலே நோக்கி யருளவேணும்
பாபக்ருத்	பாவமே செய்து பாவிான வன்;	ப்ரபோ!	
க்ரூர:	கொடியவன்;	த்வத் அக்ரே	உன்னெதிரே புகலற்று
வஞ்சக:	வஞ்சனையே இயல்வானவன்;	பதிதம்	விழுந்த
ஸதா நிஷ்டிர:	எப்போதும் இரக்கமற்றவன்	தாவகம்	உன்னுடையவனை அடி யேனை
பவ அர்ணவரிமக்நம்	பிறவிக்கடலுள் நின்ற துளங்குமவனாய்	த்யக்தம் ந அர்ஹவி	உபேகழிக்கத் தகுதியுடைய யல்லே.
அநந்யம்	வேறு புகலற்றவனாய்		

மया कृतानि पापानि त्रिविधानि पुनः पुनः । त्वत्पादाङ्गुलं प्राप्तुं नान्यत्स्वरुणां विना ॥ १३ ॥

மயா க்ருதாநி பாபாநி த்ரிவிதாநி புந: புந:

த்வத்பாதபங்கஜம் ப்ராப்தும் நாந்யத் த்வத் கருணாம் விநா.

13

த்ரிவிதாநி பாபாநி	மாநலிகம் வாசிகம் காயிகம் என்று மூவகையாகச் சொல்லப்பட்ட பாபங் களும்,	மயா க்ருதாநி த்வத்பாதபங்கஜம் ப்ராப்தும்	என்னாலே செய்யப்பட்டன; உன்னுடைய திருவடித் தாமரையை யடைவதற்கு ஸாதமாக
புந: புந:	அடுத்தடுத்து	த்வத்தருணம் விநா அந்யத் ந	உன் திருவருளன்றி வேறு எதுவுமில்லை

साधनानि प्रसिद्धानि यागादीन्यञ्जलोचन । त्वदाश्या प्रयुक्तानि त्वामुद्दिश्य कृतानि वै ॥ १४ ॥

ஸாதநாநி ப்ரஸித்தாநி யாகாதீந்யப்ய்ஜலோசந

த்வதாஜ்ஞயா ப்ரயுக்தாநி த்வாமுத்திச்ய க்ருதாநி வை.

14

அப்ஜலோசந!	புண்டரீகாக்ஷணை மானே!	த்வாம் உத்திச்ய க்ருதாநி	} உன்னையுத்தேசித்துச் செய் யப்பட்டவையான
த்வத் ஆஜ்ஞயா ப்ரயுக்தாநி	} உன்னுடைய ஆஜ்ஞாநுபமான க்ருதில்மிருதி களாலே விதிக்கப்பட்டவையாய்	ப்ரவித்தாநி யாகாதீநி வை	

குறிப்புரை:— கீழ் ச்லோகத்தில் மன மொழி மெய்களால் இயற்றப்பட்ட அபராதங்களே என்
பாலுள்ளவையென்று சொல்லி வைத்து, உடனே இந்த ச்லோகத்தில் க்ருதி ஸ்மிருதி சோழிதங்களான
யக்ஞாஜிகள் தன்னால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டனவாகச் சொல்லுதல் பொருந்தாதாகையாலே “அடியேன்
செய்து தலைக்கட்டிய யாஜாஜி ஸாதநாநுஷ்டானம் இந்த த்ரிவித பாபங்களையாமத்தனை காண்” என்று
விஜ்ஞாபிப்பதாகக் கொள்ளவருக்கும். ஆகவே இந்த ச்லோகம் கீழ் ச்லோகத்தோடு சேர்ந்து ஏக வாக்யார்த்த
மாகும்.

அச்யுத !	அடியார்களை ஒருபோதும் கைவிடாதவரே !	சரீரே ச	சரீரத்திலும்
ஸர்வேஷு காலேஷு அபி ச	} எல்லாக் காலங்களிலும்	கதௌ அபி ச	உபாயத்திலும்
ஸர்வாஸு திக்ஷு ச		மே	அடியேனுக்கு
	எல்லாத் திசைகளிலும்	மஹத் பயம் வர்த்ததே	மிகுந்த அச்சமுள்ளது.

[குறிப்பு:—ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் (120) “* வர்த்ததே மே மஹத் பயம்* என்கையாலே பயஜ்நகம்” என்றவிடத்து மணவாளமாடுனிகளின் வியாக்க்யானத்தில் “* காலேஷ்வபி ச ஸர்வேஷு திக்ஷு ஸர்வாஸு சாச்யுத, சரீரே ச கதௌ சாபி வர்த்ததே மே மஹத் பயம்* என்று உபாயாந்தராநுவ் டாநத்துக்கு யோக்யமான கால தேச தேஹ விஷயமாகவும் உபாயாந்தரங்கள் தன் விஷயமாகவும் எனக்கு மஹாபயம் வர்த்தியாநின்ற தென்கையாலும் ஸ்வரூபவிரோதியான ப்ராபகாந்தரம் ஜ்ஞானிகளுக்கு ஹயஜநகமாயிருக்குமென்கை” என்றருளிச்செய்திருப்பது இங்கே அநுஸந்தேயம்.]

त्वपादकमलादन्यत्र मे जन्मान्तरेऽपि । निमित्तं कुशलस्यास्ति येन गच्छामि सद्रतिम् ॥ १० ॥

த்வத்பாதகமலாதந்யத் ந மே ஐந்மாந்தரேஷ்வபி,
நிமித்தம் குசலஸ்யாஸ்தி யேந கச்சாமி ஸத்கதிம்.

10

(வாரீர் பெருமானே !)

யேந	யாதொரு மங்களத்தாலே	நிமித்தம்	ஹேதுவானது
ஸத்கதிம்	சிறந்த கதியை	த்வத்பாத கமலாத்	} தேவரீருடைய திருவடித் தாமரையிற் காட்டிலும் வேறென்று
கச்சாமி	அடியேன் அடைந்திடு வேறே,	அந்யத்	
தஸ்ய குசலஸ்ய	அப்படிப்பட்ட மங்களத் துக்கு	மே	அடியேனுக்கு
		ஐந்மாந்தரேஷு அபி நாஸ்தி	} எந்த ஜன்மத்திலுமில்லை.

विज्ञानं यदिदं प्राप्तं यदिदं स्थानमाजितम् । जन्मान्तरेऽपि मे देव ! माभूत्तस्य परिक्षयः ॥ ११ ॥

விஜ்ஞானம் யதிதம் ப்ராப்தம் யதிதம் ஸ்தானமார்ஜிதம்
ஐந்மாந்தரேபி மே தேவ் மாயூத் தஸ்ய பரிக்ஷய:.

11

ஹே தேவ !	ஸ்வாமிந் !,	யத் இதம் ஸ்தானம்	} யாதொரு ஸ்திதியானது என்னால் ஸம்பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அவ்விரண்டுக்கும்
மே	அடியேனுக்கு	ஆர்ஜிதம்	
யத் இதம் விஜ்ஞானம் ப்ராப்தம்	} தேவரீரே புகலென்கிற யாதொரு உணர்ச்சி கிடைத்திருக்கிறதோ,	தஸ்ய	அவ்விரண்டுக்கும்
			பரிக்ஷய: ஐந்மாந்தரே அபி மாயூத்

[குறிப்பு:— ‘யதிதம் ஸ்தான மார்ஜிதம்’ என்றவிடத்து ஸ்தானமாவது அத்யவஸாயம்.]

ஜி—2

दुर्गतावपि जातायां त्वद्गतो मे मनोरथः । यदि नाशं न विन्देत तावताऽस्मि कृती सदा ॥ १२ ॥

துர்கதாவபி ஜாதாயாம் த்வத்கதோ மே மனோரத:
யதி நாசம் ந விந்தேத தாவதாஸ்மி க்ருதீ ஸதா.

12

(வாரீர் பெருமானே !)

த்வத் கத:	தேவரீரிடத்தில் திருக்கிற	விளைந்	நாசம் ந விந்தேத யதி	அழியா திருக்குமேயாகில்
மே மனோரத:	அடியேனுடைய மானது	மனோரத	தாவதா	அவ்வளவாலே
துர்கதௌ ஜாதாயாம் அபி	உயிர் மாயும் காலமுண்டாகு மளவிலும்		ஸதா	எப்போதும்
			க்ருதீ அஸ்மி	க்ருதக்ருத்யனுவேன்.

[குறிப்பு:— திருவாய்மொழி (7-10-4) * வாய்க்குங்கொல் நிச்சலு மெப்பொழுதும் மனத்து
சங்கு நினைக்கப்பெற * என்றவிடத்து ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியில் இந்த ச்லோகம் பூர்த்தியாக ரஸகன
மாய் வியாக்கியானிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க.]

न कामकलुषं चित्तं मम ते पादयोः स्थितम् । कामये वैष्णवत्वं तु सर्वजन्मसु केवलम् ॥ १३ ॥

ந காமகலுஷம் சித்தம் மம தே பாதயோஸ் ஸ்திதம்
காமயே வைஷ்ணவத்வம் து ஸர்வஜன்மஸு கேவலம்.

13

(வாரீர் பெருமானே !)

தே	தேவரீருடைய	காமகலுஷம் ந	வேறொராசையினாலே கலங்குமதன்று
பாதயோ:	திருவடிகளிலே	ஸர்வஜன்மஸு	எல்லா ஜன்மங்களிலும்
ஸ்திதம்	பொருந்தியிருக்கின்ற	வைஷ்ணவத்வம் து கேவலம்	தேவரீருக்கு அடிமைப் பட்டிருக்கையை மட்டும்
மம சித்தம்	அடியேனுடைய மனமானது	காமயே	ஆசைப்படா நின்றேன்.

[குறிப்பு:— ஸ்ரீவசந பூஷணத்தில் (182) * ந காமகலுஷம் சித்தம் * என்றவிடத்து மணவாள
மாமுனிகளின் வியாக்கியானத்திலே ந காமகலுஷம் இதுக்கர்த்தம்; நிருபாதிக சேஷியாய்
நிரதிகய போக்யரான தேவரீர் திருவடிகளிலே வ்யவஸ்திதமான என்னெஞ்சானது ஸ்ரீவைகுண்டாதி
களாகிற வேறொன்றை ஸ்வயம்புருஷார்த்தமாக நினைத்துக் கலங்கியிருக்கிறதன்று; ஸர்வஜன்மங்களிலும்
தேவரீருக்கே ரஸமாம்படியிருக்கிற தாஸ்யத்தையே ஆசைப்படாநின்ற தென்று. கேவலபதத்தால் இத்
தலைக்குமாயிருக்குமிருப்பைக் கழிக்கிறது. துசப்தம் அவதாரணர்த்தம். இத்தால், மோகூபர்யந்தமாகத்
தன்னுகப்பால் வருமதெல்லாம் அஹங்காரகர்ப்பமாகையாலே த்யாஜ்ய மென்னுமிடம் சொல்லப்பட்டது."]
என்றருளிச் செய்திருப்பது இங்கே அதுஸந்தேயம்.]

इत्येवमनया स्तुत्या स्तुत्वा देवं दिने दिने । किङ्करोऽस्मीति चात्मानं देवायैवं निवेदयेत् ॥ १४ ॥

இத்யேவமநயா ஸ்துத்த்யா ஸ்துத்வா தேவம் தினே தினே
கிங்கரோஸ்மீதி சாத்மாநம் தேவாயைவம் நிவேதயேத்.

14

இதி ஏவம்	இவ்வண்ணமாக	கிங்கர: அஸ்மி	} 'உனக்குத் தொண்டுபட்ட டிருக்கக்கடவேன்' என்று மிப்படியாக
அநயா ஸ்துத்யா	இந்த ஸ்துதியினாலே	இதி ச ஏவம்	
தேவம்	எம்பெருமானே	தேவாய	எம்பெருமான் பொருட்டு
திநே திநே	நாள்தோறும்	ஆத்மநாம் நிவேதயேத்	ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணக் கடவன்
ஸ்துதவா	துதித்து		

सर्वेषु देशकालेषु सर्वावस्थासु चाच्युत । किङ्करोऽस्मि हृषीकेश भूयो भूयोऽस्मि किङ्करः ॥ १५ ॥

ஸர்வேஷு தேசகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு சாச்யுத
கிங்கரோஸ்மி ஹ்ருஷீகேச பூயோ பூயோஸ்மி கிங்கர:.

15

அச்யுத	அடியார்களை ஒருகாலும் கை விடாத பெருமானே!	ஸர்வ அவஸ்தாஸு ச	எல்லா அவஸ்தைகளிலும்
ஹ்ருஷீகேச	இந்திரியங்களுக்கு நியாமக னான பகவானே!	கிங்கர: அஸ்மி	தேவரீருக்குத் தொண்டன யிராநின்றேன்;
ஸர்வேஷு தேச காலேஷு	எல்லா விடங்களி லும் எல்லாக் காலங்களிலும்	பூயோ பூய: கிங்கர: அஸ்மி	புந: புந: தொண்டனயிராநின்றேன்.

यच्चापराधं कृतवान् अज्ञानात्पुरुषोत्तम । मद्भक्त इति देवेश ! तत्सर्वं क्षन्तुमर्हसि ॥ १६ ॥

யச்சாபராதம் க்ருதவாந் அஜ்ஞாநாத் புருஷோத்தம
மத்பக்த இதி தேவேச தத்ஸர்வம் க்ஷந்தும்ஹஸி.

16

புருஷோத்தம	உத்தம புருஷனே!	அபராதம் க்ருதவாந்	அபசாரப்பட்டேனென்பது
தேவேச	தேவாதிதேவனே!	இதி யத்	யாதொன்றுண்டு
அஹம்	அடியேன்	தத் ஸர்வம்	அதையெல்லாம்
அஜ்ஞாநாத்	பேதைமையினால்	மத்பக்த: இதி	இவன் நம்மடியானென்று கொண்டு
		க்ஷந்தும் அர்ஹஸி	பொறுத்தருளக் கடவீர்.

अहङ्कारार्थकामेषु प्रीतिरथैव नश्यतु । त्वां प्रपन्नस्य मे देव वर्धतां श्रीमति त्वयि ॥ १७ ॥

அஹங்காரார்த்தகாமேஷு ப்ரீதிரத்யைவ நச்யது
த்வாம் ப்ரபந்நஸ்ய மே தேவ வர்த்ததாம் ஸ்ரீமதி த்வயி

17

ஹே தேவ	எம்பெருமானே!	அத்ய ஏவ	இப்போதே
த்வாம்	தேவரீரை	நச்யது	ஒழியக்கடவது
ப்ரபந்நஸ்ய மே	அடிபணிந்த அடியேனுக்கு	ஸ்ரீமதி	பெரிய பிராட்டியாரோடு கூடிய
அஹங்கார அர்த்த காமேஷு	} அஹங்காரமென்ன அர்த்த காமங்களென்ன இவற்றி லுள்ள	த்வயி	தேவரீரிடத்தில் (ப்ரியமானது)
ப்ரீதி:		நசையானது	வர்த்ததாம்

काहमत्यन्तदुर्वृद्धिः क चात्महितवीक्षणम् । यद्धितं मम देवेश तदाज्ञापय माधव ॥ १८ ॥

க்வாஹமத்யந்ததுர்புத்தி: க்வ சாத்மஹிதவீக்ஷணம்
யத்திதம் மம தேவேச ததாஜ்ஞாபய மாதவ.

18

தேவேச	தேவதேவனே !	மாதவ	திருமாலே !
அத்யந்த துர்புத்தி:	மி க வ ம் பொல்லாங்கான புத்தியையுடைய	மம	அடியேனுக்கு
அஹம் க்வ	அடியேன் எங்கே?	யத் ஹிதம்	யாதொன்று நன்மையா யிருக்குமோ,
ஆத்ம ஹித வீக்ஷணம் க்வ	} தனக்கு நன்மை தேடிக்கொள்ளுவதென்பது எங்கே?	தத் ஆஜ்ஞாபய	அதை தேவாரோ நியமித்தருளவேணும்.

सोऽहं ते देवदेवेश नार्चनादौ स्तुतौ न च । सामर्थ्यान् कृपामात्मनोवृत्तिः प्रसीद मे ॥ १९ ॥

ஸோஹம் தே தேவதேவேச நாச்சநாதொள ஸ்துதொள ந ச
ஸாமர்த்த்யவாந் க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத மே.

19

தேவ தேவேச	தேவதா ஸார்வபௌமனே !	ந ஸாமர்த்த்யவாந்	அஸமர்த்தன்;
ஸோஹம்	அடியேன்	ஸ்துதொள ச	துதிப்பதிலும்
தே	தேவாரூடைய	ந ஸாமர்த்த்யவாந்	அஸமர்த்தன்;
அர்ச்சநாதொள	திருவாராதனம் முதலியவற்றிலும்		

(ஆதலால்)

க்ருபா மாத்ர மநோவ்ருத்தி:	} கேவலம் நிர்ஹேதுகக்ருபையொன்றையே மநோதர்மமாகவுடையிராய்க்கொண்டு	மே ப்ரஸீத	அடியேன்திறத்தில் ப்ரஸந்ராகியருளவேணும்.
------------------------------	---	-----------	--

उपचारापदेशेन कृतानहरहर्मया । अपचारानिमान् सर्वान् क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥ २० ॥

உபசாராபதேசேந க்ருதாநஹரஹர் மயா
அபசாராநிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வபுருஷோத்தம.

20

புருஷோத்தம	உத்தமபுருஷனே !	க்ருதாந்	செய்யப்பட்ட
அஹரஹ:	நாள்தோறும்	இமாந் ஸர்வாந் அபசாராந்	} பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரங்களை யெல்லாம்
மயா	அடியேனல்	க்ஷமஸ்வ	
உபசார அபதேசேந	உபசாரம் செய்வதென்கிற வியாஜத்தினால்		

குறிப்பு: - * இத்யேவமநயா ஸ்துத்யா* என்கிற பதினான்காவது ச்லோகத்தோடு இந்த ஸ்தோத்ரம் முடிவு பெற்றதாகத் தெரிகிறது. பெரியவாச்சான் பின்னையின் வியாக்கியானமும் அவ்வளவே யுள்ளது. ஆலும் மேலுள்ள ஆறு ச்லோகங்களும் அநாதிகாலமாகவே பெரியார்களின் அநுஸந்தானத்திலுள்ளன.

முதல் ஜிதந்தா ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று.